

**การพัฒนาวินัยนักเรียนโรงเรียนชุมชนเอื้องก่อนาคี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2**

DEVELOPMENT OF THE STUDENTS' DISCIPLINE AT CHUMCHONUEANGKONADI
SCHOOL UNDER THE OFFICE OF NAKHONPANOM EDUCATION SERVICE AREA 2

ธนพงษ์ คำเกษ*

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวัสดิ์ โพธิ์วัฒน์**

ดร.ปิยะพันธ์ ชัยเสนา***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาสภาพและปัญหาการพัฒนาวินัยนักเรียน 2) ศึกษาแนวทางการพัฒนาวินัยนักเรียน 3) ศึกษาผลการพัฒนาวินัยนักเรียนโรงเรียนชุมชนเอื้องก่อนาคีสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 วิธีการเก็บข้อมูลประกอบด้วยการวิเคราะห์เอกสาร การสังเกต การสัมภาษณ์ การสอบถามกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 30 คน ได้แก่ ผู้วิจัย ผู้ร่วมวิจัย ครู นักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองนักเรียนและผู้นำชุมชน

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. สภาพและปัญหาการพัฒนาวินัยนักเรียนโรงเรียนชุมชนเอื้องก่อนาคี พบว่านักเรียนบางส่วนยังขาดระเบียบวินัย ด้านการตรงต่อเวลา การรักษาความสะอาด การแต่งกาย และการเข้าแถว ควรได้รับการพัฒนาวินัยนักเรียนอันนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดกับนักเรียน ผู้วิจัยและคณะครูผู้รับผิดชอบงานพัฒนาวินัยนักเรียน จึงได้กำหนดกิจกรรม โครงการพัฒนาวินัยนักเรียน

2. แนวทางการส่งเสริมวินัยนักเรียนที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนชุมชนเอื้องก่อนาคี ได้แก่ 1) การศึกษาดูงานโรงเรียนต้นแบบ 2) การอบรมเชิงปฏิบัติการ มีกิจกรรมที่ปฏิบัติ คือ ภูมิทัศน์งานตาเอื้องก่อนาคี ชื่นใจ งามอย่างไทยก้าวไปกับไอที น่องไหวพี พีไหว้น้อง ตุกร์หรรษาควบคู่คุณธรรม เยี่ยมบ้าน และ 3) การนิเทศติดตาม

3. ผลการดำเนินงานพัฒนาวินัยนักเรียนโรงเรียนชุมชนเอื้องก่อนาคี พบว่าผลประเมินพฤติกรรมความมีวินัยของนักเรียน โดยครูก่อนการดำเนินการพัฒนาวินัยนักเรียนโดยภาพรวม อยู่ในระดับมากซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 ภายหลังการพัฒนาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 ผลการจัดกิจกรรมพัฒนาพฤติกรรมพัฒนาวินัยนักเรียนตามขั้นตอนต่างๆ ทำให้นักเรียนซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายเกิดการพัฒนาวินัยนักเรียนด้านการตรงต่อเวลา การรักษาความสะอาด การแต่งกาย และการเข้าแถว เพิ่มมากขึ้น

ABSTRACT

This study aimed to 1) investigate the states and problems on the development of the students' disciplines 2) explore guidelines on developing the students' disciplines, 3) identify the effects of the development of the students' disciplines at Chumchon Ueang Ko Na Di School under the Office of Nakhon

คำสำคัญ : การพัฒนาวินัยนักเรียน การมีส่วนร่วม

* ครูศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

** กรรมการบริหารหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

*** ครู. ชำนาญการ. โรงเรียนคอนเสียวแดงพิทยาคม

Phanom Primary Educational Service Area 2. Tools used comprised a document analysis, observation, interview, and a questionnaire. The target group consisted of 30 participants including the researcher, co-researchers, teachers, students, members of the school board, parents/guardians as well as community leaders.

The findings were as follows:

1. The states and problems in developing the students' disciplines at Chumchon Ueang Ko Na Di School revealed that some students faced a lack of disciplines on punctuality, keeping of cleanness, dressing and row assembly which should be developed to lead to actual practices for the students. The researcher and teachers in charge of developing the students' disciplines designated the activity of "The Students' Discipline Development Project."

2. The guidelines on the development of the students' disciplines in accordance with their context of Chumchon Ueang Ko Na Di School included: 1) a study tour of the model school, 2) a workshop along with the following activities—"Decent Landscape, Beautiful Thai Style Getting Along with IT, Juniors Respecting Seniors, Happy Fridays Along with Morality and Students' Home Visiting.", 3) tracking supervision.

3. The effects of the operation of the development of the students' disciplines at Chumchon Ueang Ko Na Di School indicated that the evaluation results on the students' discipline behaviors prior to the operation by the teachers were at the high level in general with the mean of 3.60. After the development, it was determined that it was at the high level as a whole with the mean of 4.46. The effects of applying the development of the students' disciplines step by step made the students who were regarded as the targeted group able to develop their disciplines in terms of punctuality, keeping of cleanness, dressing as well as row assembly at the better degree.

Keywords: Development of the Students' Discipline, The participation.

กฤษฎีหลัง

มนุษย์จะอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุขนั้นเนื่องมาจากความมีระเบียบวินัยในสังคมซึ่งบุคคลทุกคนจะต้องยึดถือและปฏิบัติตามที่สังคมกำหนดขึ้น ถ้าสังคมขาดระเบียบวินัยอาจเกิดความสับสนวุ่นวายได้ ฉะนั้นการสร้างระเบียบวินัยในสังคมจึงจำเป็นต้องวางรากฐานให้กับสมาชิกในสังคมตั้งแต่วัยเด็ก เพื่อให้การอยู่ร่วมกันในสังคมเกิดประสิทธิภาพ การเรียนรู้แนวทางในการปฏิบัติตามระเบียบวินัยในโรงเรียน เป็นสิ่ง จำเป็นสำหรับนักเรียน ซึ่งนักเรียนจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในภายหน้า การสร้างระเบียบวินัยให้เกิดขึ้นแก่เด็กนั้นจะต้องปลูกฝังให้เกิดตั้งแต่แรก โดยการชี้แจงและตกลงด้วยเหตุผลของครูในกระบวนการเรียนการสอนเพื่อให้เด็กยอมรับในข้อตกลงนั้นๆ รวมไปถึงการฝึกอบรม ระเบียบวินัยควรจะเริ่มที่ตัวเด็กก่อน ดังทฤษฎีจุดกำเนิดการควบคุมตนเองของเมารอร์ ได้สรุปไว้ว่าการเกิดวินัยแห่งตนเป็นจุดเริ่มต้นของบุคคลที่ต้องอาศัยการฝึกอบรมเพิ่มเติมในวัยเด็กเพื่อฝึกฝนให้เด็กๆ เป็นผู้ที่สามารถบรรลุภาวะทางจิตได้สมบูรณ์ สามารถควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมของตนเองได้ โรงเรียนซึ่งมีหน้าที่ในการจัดการศึกษาให้แก่เยาวชนในการเตรียมตัวให้พร้อมที่จะออกไปเป็นกำลังสำคัญของชาติในอนาคต

การศึกษาเป็นปัจจัยในการพัฒนาคน และคนที่พัฒนาแล้วจะเป็นพื้นฐานที่จะพัฒนาทุกสิ่งทุกอย่างให้เจริญก้าวหน้า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมย่อมเป็นรากฐานอันสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมให้เจริญก้าวหน้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเตรียมเด็กและเยาวชนให้เป็นบุคคลที่มี

คุณภาพโดยการพัฒนาความรู้ความสามารถ ความรับผิดชอบ การรู้จักควบคุมตนเองให้ประพฤติปฏิบัติตามข้อตกลง กฎ ระเบียบแบบแผน ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม ย่อมนำมาซึ่งความสงบสุขแห่งตนและความมั่นคงของชาติ การปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนมีส่วนช่วยลดปัญหาการปลุกฝังและเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยโดยการ พัฒนาวินัยให้แก่เยาวชนของชาติ จึงต้องมีการดำเนินการอย่างจริงจังและต่อเนื่องโดยเริ่มต้นที่นักเรียนในระดับ อนุบาล ในปัจจุบันจะเห็นได้ว่า เยาวชนไทยมีปัญหาทางพฤติกรรมในแทบทุกโรงเรียน กล่าว คือมีพฤติกรรมอันไม่พึงปฏิบัติในโรงเรียน รวมไปถึงการฝ่าฝืน กฎ ระเบียบต่างๆ ของโรงเรียนและการประพฤติในลักษณะที่ไม่ยอมรับ สังคม ไม่อยู่ในระเบียบวินัยโดยเฉพาะ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งมีปัญหาพฤติกรรมด้านวินัย ได้แก่ การไม่ตั้งใจเรียน การหนีเรียน การแต่งกายผิดระเบียบของโรงเรียน การแสดงท่าทีไม่เหมาะสมในที่ต่างๆ ซึ่งเป็นปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียน ซึ่งนับวันจะทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้น ครูเป็นบุคคลสำคัญมากในการปลุกฝัง ความมีระเบียบวินัยให้กับนักเรียน โดยที่ครูสอดแทรกระเบียบวินัยในรายวิชาทุกวิชา ครูจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติ เพื่อที่นักเรียนจะได้นำไปปฏิบัติเป็นแบบอย่างให้เกิดความเคยชิน ซึ่งจะเป็นการฝึกให้เกิดระเบียบวินัยได้ อีกทางหนึ่ง นอกจากนี้บุคคลที่มีส่วนในการสนับสนุนและส่งเสริมให้กิจกรรมต่างๆ ภายในโรงเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ และประสบความสำเร็จมากที่สุด คือ ผู้บริหารโรงเรียน เพราะเป็นผู้มีบทบาทในการนำนโยบายลงสู่การปฏิบัติ ช่วย ส่งเสริมระเบียบวินัยให้แก่นักเรียนประสานงานระหว่างครูกับนักเรียน แต่ถ้านักเรียนได้รับการพัฒนาวินัย จะช่วยลด ปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ได้ ดังนั้นผู้ศึกษาค้นคว้าจึงต้องพัฒนาและส่งเสริมระเบียบวินัยของนักเรียนในด้าน การตรงต่อเวลา ความสะอาด การแต่งกายการเข้าแถว ซึ่งเป็นสิ่งที่นักเรียนทุกคนพึงมีเพื่อพัฒนานักเรียนในฐานะ เด็กและเยาวชนให้เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพของชาติต่อไป

โรงเรียนชุมชนเอื้องก่อนาคี จัดการเรียนการสอน 3 ระดับ ก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น จากผลการประเมินคุณภาพภายนอก สถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานรอบ 2 (พ.ศ. 2549-2553) กล่าวถึงการดำเนินงานด้านวินัยนักเรียนยังไม่บรรลุผลตามเป้าหมาย ด้านผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับพอใช้ ด้านการจัดกิจกรรมของครู ครูเน้นการวัดผลด้านความรู้ มากกว่าด้านคุณธรรม และครูมีงานอื่นทำจนไม่มีเวลาดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิดทำให้นักเรียนบางส่วนเบื่อการเรียน ขาดจิตสำนึกในการรักษาวินัย หนีเรียน ขาดเรียนเป็นต้น ตรงกับผลการประเมินตนเองของสถานศึกษา (SAR) ปี 2554 การทำผิดวินัย คือนักเรียนมีปัญหาด้านวินัยหลายด้าน เช่น แต่งกายไม่เรียบร้อย ไม่เข้าร่วมกิจกรรมหน้าเสาธง ไม่มีระเบียบวินัยในการจัดแถว หนีเรียนในบางชั่วโมง พุดจาไม่สุภาพ สบubuหรีในโรงเรียน การมาโรงเรียน สาย การหนีเรียน ไม่ใฝ่เรียนใฝ่รู้ ทำลายสมบัติของโรงเรียน ซึ่งปัญหาเหล่านี้จะนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ด้านพฤติกรรมและคุณลักษณะอันไม่พึงประสงค์ของนักเรียน แนวทางแก้ไขปัญหาทางโรงเรียนให้ครูประจำชั้น ประจำวิชา ดูแล เยี่ยมบ้านนักเรียน ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนักเรียนกลุ่มนั้นเป็นพิเศษด้วยวิธีการต่างๆ มีการ ดำเนินงานพัฒนาวินัยนักเรียน ตามแนวทางที่มีอยู่โดยใช้ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและ นักศึกษา พุทธศักราช 2548 มีการจัดอบรมคุณธรรมทุกวันศุกร์โดยแยกนักเรียนประถมศึกษา มัธยมศึกษา

จากที่กล่าวข้างต้นสรุปได้ว่าโรงเรียนมีบทบาทหน้าที่ฝึกฝน ปลุกฝังวินัยให้เกิดขึ้นตั้งแต่แรกโดยชี้แจง และตกลงด้วยเหตุด้วยผลเพื่อให้เด็กยอมรับในข้อตกลงนั้นๆ โดยมีเป้าหมายให้เป็นคนเก่งคนดี และดำรงชีวิตเป็นสุข คุณธรรมจริยธรรม เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการปฏิบัติให้คนเป็นคนดี การมีวินัยในตนเองถือได้ว่าเป็นสิ่งที่มี ความสำคัญที่สุด ดังนั้นการดำเนินงานวินัยในโรงเรียนจึงมีความสำคัญและมีความจำเป็นที่จะต้องจัดให้มีขึ้นด้วย ความเอาใจใส่และเป็นงานที่สำคัญของโรงเรียน

ดังนั้น ถ้านักเรียนมีปัญหาด้านวินัยจะมีผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน ส่งผลต่อคุณภาพ ชีวิต ความสงบสุขของชุมชน ประเทศชาติ และสังคมโลกในอนาคต ถ้าไม่ได้รับการแก้ไขนับวันจะลุกลามวงกว้าง

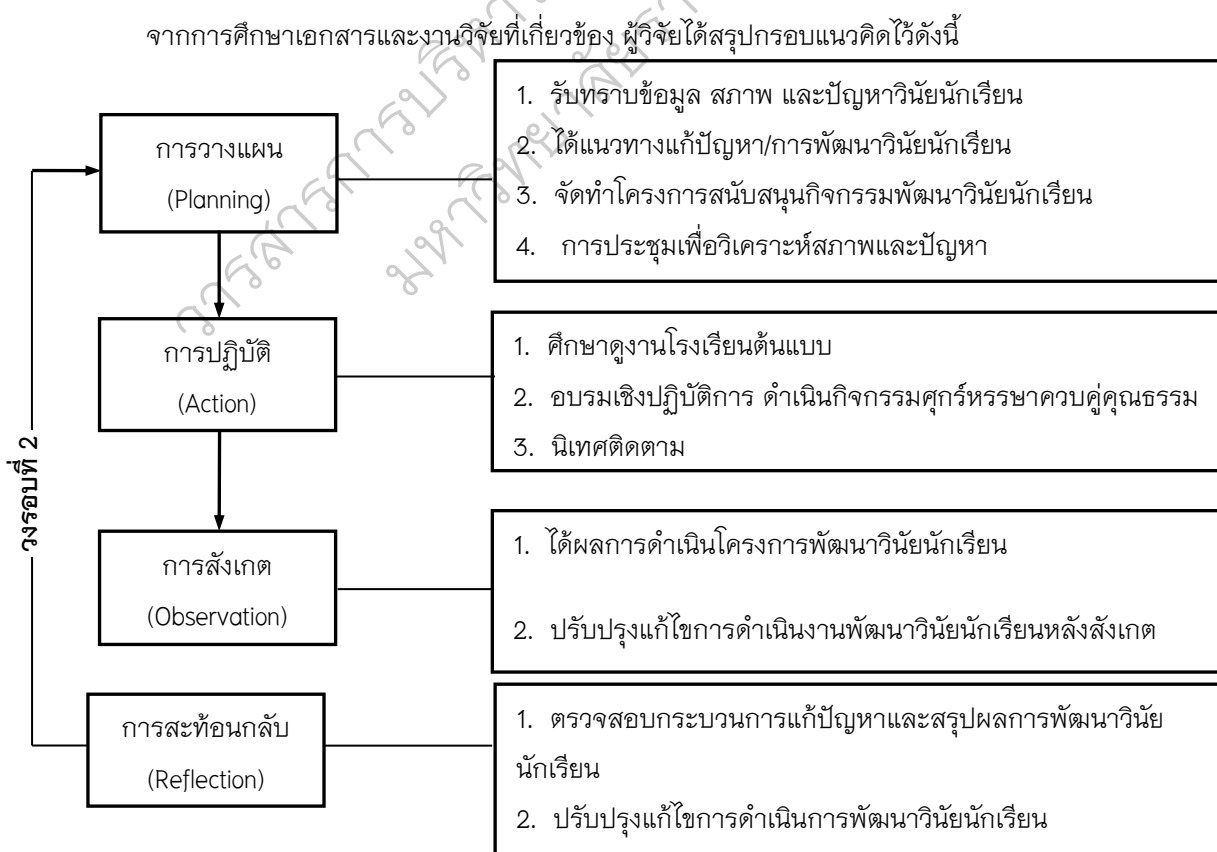
ขึ้นเรื่อยๆ มีการดำเนินงานพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนตามแนว ทางที่มีอยู่ โดยใช้ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการ ลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พุทธศักราช 2548 เป็นอีกส่วนหนึ่งในการส่งเสริมวิสัยทัศน์นักเรียนก็ไม่บรรลุตาม เป้าหมาย ผู้วิจัยมีความต้องการที่จะค้นหาแนวทางพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนให้เหมาะสมกับสภาพและข้อ จำกัดของ โรงเรียน ซึ่งทุกฝ่ายต้องร่วมมือกัน หาแนวทางการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนให้ไปสู่เป้าหมาย โดยใช้กระบวนการ การวิจัยเชิง ปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research : PAR) ซึ่งคาดหวังว่าการวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ครั้งนี้จะทำให้ทราบถึงสภาพปัญหาที่แท้จริงได้แนวทางปฏิบัติและสามารถพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนส่งผลให้นักเรียนมี คุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 คือ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลักอยู่ 3 ประการ คือ

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียน โรงเรียนชุมชนเอื้องกอนาดี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2
2. เพื่อหาแนวทางพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียน โรงเรียนชุมชนเอื้องกอนาดี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 2
3. เพื่อศึกษาผลการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียน โรงเรียนชุมชนเอื้องกอนาดี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 2

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตเนื้อหาการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนของโรงเรียนชุมชนเอื้องก่อนาคี ซึ่งผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยได้กำหนดเนื้อหาการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย การตรงต่อเวลา การรักษาความสะอาด การแต่งกาย และการเข้าแถว

2. ขอบเขตกลุ่มเป้าหมาย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มเป้าหมายจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยการเลือกแบบเจาะจงแยกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้ร่วมวิจัย ผู้ให้ข้อมูล และกลุ่มเป้าหมายในการพัฒนา

2.1 กลุ่มผู้ร่วมวิจัยจำนวน 6 คน ประกอบด้วย

2.1.1 ผู้วิจัย จำนวน 1 คน

2.1.2 ผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 1 คน

2.1.3 รองผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 1 คน

2.1.4 ครูผู้รับผิดชอบงานฝ่ายบริหารบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับภารกิจส่งเสริมวินัย จำนวน 3 คน ประกอบด้วยครูผู้รับผิดชอบงานป้องกันแก้ไขพฤติกรรมนักเรียน จำนวน 1 คน ครูผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม จำนวน 1 คน ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 1 คน โดยยึดตามโครงสร้างการบริหารของสถานศึกษา (แผนปฏิบัติการประจำปี, 2553, หน้า 10)

2.2 ผู้ให้ข้อมูล จำนวน 69 คน ประกอบด้วย

2.2.1 ครูที่ปรึกษาในระดับชั้นที่ไม่อยู่ในกลุ่มผู้ร่วมวิจัย จำนวน 10 คน

2.2.2 ตัวแทนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 คน

2.2.3 ตัวแทนผู้ปกครองนักเรียนที่มีบุตรหลานหรือนักเรียนอยู่ในความดูแลที่กำลังเรียน อยู่ในโรงเรียนปัจจุบัน จำนวน 10 คน

2.2.4 กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนชุมชนเอื้องก่อนาคี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ที่อยู่ในวาระปัจจุบันที่เป็นผู้แทนศิษย์เก่า 1 คน ผู้แทนองค์กรชุมชน 1 คน ผู้แทนองค์กรศาสนา 2 คน ผู้ทรงคุณวุฒิ 6 คน และกลุ่มผู้นำชุมชน 1 คน ผู้แทนผู้ปกครอง 2 คน จำนวน 13 คน

2.2.5 กรรมการสภานักเรียนที่ได้รับการเลือกตั้งจากนักเรียนในโรงเรียน จำนวน 12 คน

2.2.6 ผู้นำชุมชนที่อยู่ในเขตพื้นที่บริการ จำนวน 6 คน

2.3 กลุ่มเป้าหมายในการพัฒนา ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนชุมชนเอื้องก่อนาคี จำนวนทั้งหมด 30 คน

3. ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research : PAR) ตามวงจรกิจการวิจัย 4 ขั้น ของเคมมิสและแม็คแทกการ์ท (Kemmis and McTaggart, 1988, หน้า 11 อ้างถึงในองอาจ นัยพัฒน์, 2551, หน้า 301-303) ดังนี้

1. ขั้นการวางแผน (Planning)

2. ขั้นการปฏิบัติการ (Action)
3. ขั้นการสังเกตการณ์ (Observation)
4. ขั้นการสะท้อนกลับ (Reflection)

4. ระยะเวลาการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เวลาในการศึกษา โดยแบ่งเป็น 2 ระยะ ดังนี้ วงรอบที่ 1 เดือนตุลาคม 2554 – มกราคม 2555 วงรอบที่ 2 เดือนกุมภาพันธ์ 2555

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนโรงเรียนชุมชนเอื้องก่อนาคี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2
 - 1.1 สภาพ พบว่า โรงเรียนยังไม่ได้ดำเนินการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียน โดยครูขาดจุดยืนที่แน่นอนไม่ เป็นอันหนึ่งอันเดียว ไม่มีมาตรการที่เด็ดขาด กลัวเสียงวิพากษ์วิจารณ์ในทางที่เสียหาย นักเรียนมีพฤติกรรมไม่พึง ประสงค์ ไม่ตรงต่อเวลา การรักษาความสะอาด แต่งกายไม่ถูกระเบียบ ขาดระเบียบในการเข้าแถว
 - 1.2 ปัญหา พบว่า นักเรียนขาดความรู้ ความเข้าใจในการดำเนินงานพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียน ซึ่งไม่มี ความชัดเจนเท่าที่ควร ส่งผลให้การดำเนินงานพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนของโรงเรียน ขาดประสิทธิภาพเกิดความยุ่งยากใน การดำเนินงาน
2. แนวทางการพัฒนาดำเนินงานพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนโรงเรียนชุมชนเอื้องก่อนาคี สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ดำเนินการพัฒนา ดังนี้
 - 2.1 ศึกษาดูงานโรงเรียนต้นแบบ โดยนำคณะสถานักเรียนพร้อมด้วยตัวแทนนักเรียนที่ได้รับการ แต่งตั้งงานวิสัยทัศน์นักเรียน ไปศึกษาดูงานโรงเรียนต้นแบบด้วยการสังเกตและสัมภาษณ์ มาเป็นแนวทางในการวางแผน ดำเนินการพัฒนา วิสัยทัศน์นักเรียนของโรงเรียนแล้วนำมาขยายผลหรือสร้างกลุ่มเครือข่ายในโรงเรียนจากการที่นักเรียน ได้รับรู้ในวันที่ไปศึกษาดูงาน พบว่า คณะผู้ร่วมศึกษาดูงานได้รับความรู้และประสบการณ์ และได้เห็นสภาพโดยการ จัดกิจกรรมของโรงเรียน รวมทั้งกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นคุณธรรม
 - 2.2 การอบรมเชิงปฏิบัติการ การพัฒนาดำเนินงานพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนโรงเรียนชุมชนเอื้องก่อนาคี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 โดยใช้งบประมาณจากเงินอุดหนุนค่าใช้จ่าย การศึกษาขั้นพื้นฐาน ระยะเวลาการอบรมเชิงปฏิบัติการ 2 วัน โดยมุ่งให้ผู้เข้าร่วมอบรมมีความรู้ ความเข้าใจและ สามารถดำเนินการในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียน การอบรมเชิงปฏิบัติการในครั้งนี้ประกอบด้วย กิจกรรมดังนี้ 1) ภูมิทัศน์งามตา เอื้องก่อนาคีชื่นใจ 2) งามอย่างไทยก้าวไปกับไอที 3) น่องไหวที่ พี่ไหว่นอง 4) ศุภร์ ทรธาควบคู่คุณธรรม 5) การเยี่ยมบ้านผลการดำเนินงานการจัดกิจกรรมพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนในโรงเรียน ตาม กิจกรรมที่ดำเนินการทั้งหมดนี้ สรุปผลการดำเนินการ พบว่า นักเรียนได้รับความรู้ มีความเข้าใจ มีประสบการณ์ และปฏิบัติได้ดีสามารถนำมาประยุกต์ใช้ปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวันได้ จึงถือได้ว่า กิจกรรมเหล่านี้สามารถพัฒนา วิสัยทัศน์นักเรียนในโรงเรียนชุมชนเอื้องก่อนาคี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ให้สูงขึ้น ได้
 - 2.3 การนิเทศติดตาม การนิเทศการพัฒนาดำเนินงานพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนโรงเรียนชุมชนเอื้องก่อนาคี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ได้ดำเนินการนิเทศโดยการอบรมเชิงปฏิบัติการ

กลุ่มเป้าหมาย เป็นแนวทางการพัฒนาที่ดี และมีประโยชน์ มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ร่วมวิจัยเป็นอย่างมาก ในการวิจัยครั้งนี้มีการนิเทศภายในทั้ง 2 วงรอบ ซึ่งในวงรอบที่ 1 กลุ่มผู้ร่วมวิจัยและกลุ่มผู้นิเทศได้ประชุมปรึกษาหารือร่วมกัน เพื่อตรวจสอบว่า มีขั้นตอนใดหรือส่วนใดบ้างที่ยังไม่บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ตลอดจนกลุ่มผู้ร่วมวิจัยเกิดความตระหนักว่ากลุ่มผู้ร่วมวิจัย กลุ่มเป้าหมายยังมีผู้ที่ไม่ผ่านเกณฑ์ ที่ประชุมลงความเห็นตรงกันว่า ควรให้กลุ่มผู้ร่วมวิจัยทุกคนเข้ารับการพัฒนาในรอบที่ 2

3. ผลการดำเนินงานพัฒนาวิทยานิพนธ์นักเรียนโรงเรียนชุมชนเอื้องก่อนาคี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 พบว่า

3.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามแบบประเมินพฤติกรรมวิทยานิพนธ์นักเรียนโดยผู้วิจัย ผู้ร่วมวิจัย เพื่อให้ทราบค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละของการแสดงพฤติกรรม พบว่า วงรอบที่ 1 ภายหลังจากพัฒนาวิทยานิพนธ์นักเรียนอยู่ในระดับมากบางตัวชี้วัด วงรอบที่ 2 ภายหลังจากพัฒนาวิทยานิพนธ์นักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดบางตัวชี้วัด

3.2 การประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมวิจัย โดยภาพรวมระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.32$) เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่าอยู่ในระดับมากในบางข้อและระดับมากที่สุดในส่วนข้อ

อภิปรายผลการวิจัย

จากการดำเนินงานวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาวิทยานิพนธ์นักเรียนโรงเรียนชุมชนเอื้องก่อนาคี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 มีผู้เกี่ยวข้องหลายๆ ฝ่ายที่ทำให้การวิจัยดำเนินการไปด้วยดี ซึ่งนำผลมาอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. สภาพและปัญหาในการดำเนินงานพัฒนาวิทยานิพนธ์นักเรียนโรงเรียนชุมชนเอื้องก่อนาคี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 มีดังนี้

1.1 สภาพโรงเรียนได้ดำเนินงานพัฒนาวิทยานิพนธ์นักเรียน ยังไม่มีการนำระบบการพัฒนาวิทยานิพนธ์นักเรียนมาใช้ในโรงเรียน ครูบางคนให้ความร่วมมือน้อย นักเรียนมีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ ครูบางคนไม่เป็นแบบอย่างให้นักเรียนนำมาปฏิบัติ จากผลการประเมินการสำรวจการดำเนินงานโดยรวม นักเรียนไม่มีความรู้ความเข้าใจเรียนแบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาวิทยานิพนธ์นักเรียนยังไม่มีค่านิยม ต้องมีการปรับเปลี่ยนผู้รับผิดชอบการดำเนินงานพัฒนาวิทยานิพนธ์นักเรียนบ่อยครั้งทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงานแทนที่เชื่อมโยงกันไปแต่ต้องมาเริ่มต้นบ่อยครั้ง สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดด้านการแต่งกายของ พิสิทธิ์ หอมสมบัติ (2546, หน้า 31) กล่าวว่า วิทยานิพนธ์ในการแต่งกาย คือ การแต่งกายให้เหมาะสมกับบุคลิกภาพและวัยของตนเอง โดยให้ถูกตามกาลเวลาสถานที่ จะทำให้เกิดความเชื่อมั่น ความสง่างาม และความภาคภูมิใจแก่ตนเองซึ่งจะเป็นการให้เกียรติกับบุคคลโอกาส สถานที่ รวมทั้งต้องแต่งกายให้ถูกต้องตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมาย ของสถาบันหรือสังคม และสอดคล้องกับชาญวิทย์ โสภิตะชา (2546, หน้า 94) ได้ศึกษาการดำเนินงานพัฒนาวิทยานิพนธ์นักเรียนโรงเรียนบ้านโคกเกาะ (มิตรภาพที่ 159) อำเภอกุดข้าวปุ้น จังหวัดอุบลราชธานี ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่าการดำเนินงานเพื่อพัฒนาวิทยานิพนธ์นักเรียนประสบปัญหาวิทยานิพนธ์นักเรียน 6 ด้าน คือ ด้านการตรงต่อเวลา ด้านความสะอาด ด้านการแต่งกาย ด้านการเข้าแถว ด้านการแสดงความเคารพและด้านการปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับและแนวทางปฏิบัติของโรงเรียน หลังจากดำเนินการศึกษาพบว่าผลการดำเนินงานได้ผลมากที่สุดด้านการแสดงความเคารพ ในระดับดีมาก มีด้านที่ได้ผลในระดับปานกลางเป็นผลการเข้าร่วมประกอบพิธีหน้าเสาธงตรงเวลาที่กำหนดทุกวัน การศึกษาค้นคว้าได้แสดงความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของครูเกี่ยวกับการสอดส่องดูแลพฤติกรรมนักเรียน ครูทุกคนมีความตระหนักและมีความรับผิดชอบทั้ง

ในความประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดี ตลอดจนการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม เพื่อให้นักเรียนเป็นคนดีและคนเก่งของสังคม

1.2 ปัญหาที่พบคือ นักเรียนขาดความรู้ ความเข้าใจในการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียน ซึ่งนักเรียนบางคนไม่มีความชัดเจนในการปฏิบัติเท่าที่ควร ส่งผลให้การดำเนินงานพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนของโรงเรียนไม่มีประสิทธิภาพ เกิดความยุ่งยากในการดำเนินงาน ที่เกี่ยวข้อง เช่น กรณีเด็กนักเรียนย้ายสถานศึกษา โรงเรียนที่นักเรียนจะย้ายไปไม่สามารถที่จะรับนักเรียนคนเหล่านั้นได้เนื่องจากกลัวไปสร้างปัญหาเพิ่มขึ้นอีกกับจำนวนนักเรียนที่มีปัญหาอยู่แล้ว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พิสิทธิ์ หอมสมบัติ (2546, หน้า 31) กล่าวว่า วิสัยทัศน์ในการแต่งกาย คือ การแต่งกายให้เหมาะสมกับบุคลิกภาพและวัยของตนเอง โดยให้ถูกต้องตามกาลเวลาสถานที่ จะทำให้เกิดความเชื่อมั่น ความสง่างาม และความภาคภูมิใจแก่ตนเองซึ่งจะเป็นการให้เกียรติกับบุคคล โอกาส สถานที่ รวมทั้งต้องแต่งกายให้ถูกต้องตามกฎระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมาย ของสถาบันหรือสังคม และสอดคล้องกับชาญวิทย์ โสภิตตะชา (2546, หน้า 94) ได้ศึกษาการดำเนินงานพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนโรงเรียนบ้านโคกเกาะ (มิตรภาพที่ 159) อำเภอภูซำบูน จังหวัดอุบลราชธานี ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่าก่อนการดำเนินงานเพื่อพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนประสบปัญหาวิสัยทัศน์นักเรียน 6 ด้าน คือ ด้านการตรงต่อเวลา ด้านความสะอาด ด้านการแต่งกาย ด้านการเข้าแถว ด้านการแสดงความเคารพและด้านการปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับและแนวทางปฏิบัติของโรงเรียน หลังจากดำเนินการศึกษาพบว่าการดำเนินงานได้ผลมากที่สุดด้านการแสดงความเคารพ ในระดับดีมาก มีด้านที่ได้ผลในระดับปานกลางเป็นผลการเข้าร่วมประกอบพิธีหน้าเสาธงตรงเวลาที่กำหนดทุกวัน การศึกษาค้นคว้าได้แสดงความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของครูเกี่ยวกับการสอดส่องดูแลพฤติกรรมนักเรียน ครูทุกคนมีความตระหนักและมีความรับผิดชอบทั้งในความประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดี ตลอดจนการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม เพื่อให้นักเรียนเป็นคนดีและคนเก่งของสังคม

2. แนวทางการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนของโรงเรียนชุมชนเอื้องก่อนาคี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 2

2.1 ศึกษาดูงานโรงเรียนต้นแบบ พบว่า ด้านความรู้ ความเข้าใจในการดำเนินงานพัฒนาวิสัยทัศน์ของโรงเรียนชุมชนเอื้องก่อนาคี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 โดยนำคณะกรรมการสถานักเรียนพร้อมด้วยตัวแทนนักเรียนที่ได้ รับแต่งตั้งรับผิดชอบงานวิสัยทัศน์นักเรียน กลุ่มเป้าหมาย ไปศึกษาดูงานโรงเรียนต้นแบบ แล้วนำมาขยายผลหรือสร้างกลุ่มเครือข่ายในโรงเรียน ก่อนไปศึกษาดูงานโรงเรียนต้นแบบ ในวงรอบที่ 1 อยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.39$) หลังการศึกษาดูงานในวงรอบที่ 1 ผลการประเมินตนเองโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.60$)

2.2 การอบรมเชิงปฏิบัติการ พบว่า ก่อนการอบรมเชิงปฏิบัติการในวงรอบที่ 1 อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.60$) หลังการอบรมเชิงปฏิบัติการในวงรอบที่ 1 ผลการประเมินตนเองโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.46$) โดยมีค่าร้อยละความก้าวหน้าเฉลี่ยเท่ากับ 17.20 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มผู้ร่วมวิจัย กลุ่มเป้าหมายมีความรู้ ความเข้าใจในการพัฒนาวิสัยทัศน์ เพิ่มขึ้นซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดด้านการแต่งกายของ พิสิทธิ์ หอมสมบัติ (2546, หน้า 31) กล่าวว่า วิสัยทัศน์ในการแต่งกาย คือ การแต่งกายให้เหมาะสมกับบุคลิกภาพและวัยของตนเอง โดยให้ถูกต้องตามกาลเวลาสถานที่ จะทำให้เกิดความเชื่อมั่น ความสง่างาม และความภาคภูมิใจแก่ตนเองซึ่งจะเป็นการให้เกียรติกับบุคคล โอกาส สถานที่ รวมทั้งต้องแต่งกายให้ถูกต้องตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมาย ของสถาบันหรือสังคม และสอดคล้องกับชาญวิทย์ โสภิตตะชา (2546, หน้า 94) ได้ศึกษาการดำเนินงานพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนโรงเรียนบ้านโคกเกาะ (มิตรภาพที่ 159) อำเภอภูซำบูน จังหวัดอุบลราชธานี ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่าก่อนการดำเนินงานเพื่อพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนประสบปัญหาวิสัยทัศน์นักเรียน 6 ด้าน คือ ด้านการตรงต่อเวลา ด้านความสะอาด ด้านการแต่งกาย ด้านการเข้าแถว ด้านการแสดงความเคารพและด้านการปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับและ

แนวทางปฏิบัติของโรงเรียน หลังจากดำเนินการศึกษาพบว่า การดำเนินงานได้ผลมากที่สุดด้านการแสดงความสามารถ ในระดับดีมาก มีด้านที่ได้ผลในระดับปานกลางเป็นผลการเข้าร่วมประกอบพิธีหน้าเสาธงตรงเวลาที่กำหนดทุกวัน การศึกษาค้นคว้าได้แสดงความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของครูเกี่ยวกับการสอดส่องดูแลพฤติกรรมนักเรียน ครูทุกคนมีความตระหนักและมีความรับผิดชอบทั้งในความประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดี ตลอดจนการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม เพื่อให้นักเรียนเป็นคนดีและคนเก่งของสังคม

2.3 การนิเทศติดตาม จากแนวทางการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนโรงเรียนชุมชนเอื้องก่อนาคี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 พบว่า การนิเทศการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนเป็นแนวทางการพัฒนาที่ดีและมีประโยชน์ มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ร่วมวิจัยเป็นอย่างมาก ในการวิจัยครั้งนี้มีการนิเทศภายในทั้ง 2 วนรอบ ซึ่งในวนรอบที่ 1 กลุ่มผู้ร่วมวิจัยและกลุ่มผู้นิเทศได้ประชุมปรึกษาหารือร่วมกัน เพื่อตรวจสอบว่า มีขั้นตอนใดหรือส่วนใดบ้างที่ยังไม่บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ กลุ่มเป้าหมายที่เข้าอบรมเชิงปฏิบัติการ 30 คน ที่ไม่ผ่านเกณฑ์เนื่องจากไม่เข้ารับการอบรมเชิงปฏิบัติการครบจำนวนซึ่งอิงที่กำหนด ที่ประชุมลงความเห็นตรงกันว่า ควรให้กลุ่มผู้วิจัยและกลุ่มเป้าหมายทุกคนเข้ารับการพัฒนาในรอบที่ 2 โดยการช่วยเหลือจากการนิเทศติดตามจากกลุ่มผู้นิเทศ ซึ่งเป็นวิทยากรในการให้ความรู้ในการอบรมเชิงปฏิบัติการ

3. ผลการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนโรงเรียนชุมชนเอื้องก่อนาคี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 พบว่า ผลการประเมินกลุ่มเป้าหมาย 30 คน จากนักเรียน จำนวน 135 คน เกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจในการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนของโรงเรียนชุมชนเอื้องก่อนาคี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ก่อนการอบรมเชิงปฏิบัติการในวนรอบที่ 1 อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.60$) หลังการอบรมเชิงปฏิบัติการในวนรอบที่ 1 ผลการประเมินตนเองโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.46$) เปรียบเทียบผลการประเมินตนเองเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจ ในการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียน ก่อนและหลังการอบรมเชิงปฏิบัติการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.60$) ส่วนผลการประเมินตนเองหลังการอบรมเชิงปฏิบัติการอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.46$) มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.86 โดยมีค่าร้อยละความก้าวหน้าเฉลี่ยเท่ากับ 17.20 เพื่อให้การพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนโรงเรียนชุมชนเอื้องก่อนาคี มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลดียิ่งขึ้นนั้น กลุ่มผู้วิจัยจึงร่วมกันลงความเห็นว่าคุณควรเข้ารับการพัฒนาในวนรอบที่ 2 โดยการเข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ อีก 1 ครั้ง จำนวน 2 วัน ในวันที่ 22-23 กุมภาพันธ์ 2555 โดยที่กลุ่มเป้าหมายสามารถปฏิบัติตามกรอบที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.46$) และแสดงให้เห็นว่ากลุ่มเป้าหมาย มีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถปฏิบัติตัวในกรอบงานการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนของโรงเรียนชุมชนเอื้องก่อนาคี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ได้เป็นอย่างดี บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ และควรส่งเสริมให้นำกลยุทธ์ดังกล่าวไปใช้พัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียน ไปยังสถานศึกษาอื่นๆ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

จากการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 โรงเรียนควรนำการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ซึ่งอาจใช้แนวทางการพัฒนา 3 แนวทางประกอบด้วย การศึกษาดูงานโรงเรียนต้นแบบ การอบรมเชิงปฏิบัติการและการนิเทศติดตาม ไปใช้พัฒนาการดำเนินงาน เพื่อพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 โรงเรียนควรนำสื่อเทคโนโลยีเข้ามาบริหารจัดการงานด้านการพัฒนาวิสัยทัศน์ในโรงเรียน เพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่ถูกต้อง รวดเร็ว ทันต่อการดำเนินงาน

1.3 โรงเรียนควรจัดให้มีการอบรมเชิงปฏิบัติ นิเทศ ติดตาม เพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจใน และฝึกปฏิบัติมาประยุกต์ใช้ และจัดเก็บข้อมูลงานที่ตนเองรับผิดชอบ

1.4 ผู้บริหารต้องมีการนิเทศภายในการปฏิบัติงานของบุคลากรเพื่อจะให้เกิดการพัฒนาอย่าง ต่อเนื่อง ส่งผลให้ประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากรดียิ่งขึ้น

1.5 การอบรมเชิงปฏิบัติการต้องมีความยืดหยุ่น ปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนโรงเรียนชุมชนเอื้องก่อนาคี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 2 นอกจากการประชุมเพื่อวิเคราะห์สภาพและปัญหา ศึกษาดูงาน การอบรมเชิง ปฏิบัติการ และการนิเทศภายในแล้ว ควรนำวิธีการอื่นๆ เช่น ใช้กฎระเบียบอย่างเคร่งครัด เชิญหน่วยงานอื่นที่มีความถนัดในแต่ละด้านมาฝึกอบรม ติดตาม

2.2 ควรมีการจัดทำวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาศักยภาพนักเรียนด้านต่างๆ ภายในโรงเรียน เช่น ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านสภาพแวดล้อม ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ. (2542). *กระทรวงศึกษาธิการ.การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทย*

ด้านความรับผิดชอบและวินัยในตนเอง. กรุงเทพฯ: ศูนย์สภาลดพรั้ว,

นิโรจน์ สุวรรณพงศ์. (2553). *การพัฒนาการเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบต่อ*

ตนเอง โรงเรียนกุศโลบายพิทยาคาร อำเภอวานรนิวาส จังหวัดสกลนคร วิทยานิพนธ์ ค.ม.

มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม,

พิสิทธิ์ หอมสมบัติ. (2546). *การพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนโรงเรียนบ้านดอนยูงกิ่งอำเภอนาเยียจังหวัด*

อุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม,

อัฉราพรธณ บุญจีน. (26 ม.ค.2556). *ตรงต่อเวลา รักษาวินัย* (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก:

http://www.pichit.net/pichitthesis/icon_banner/Time_article.pdf